

עין משפט
נר מצוה

מב:

בִּי פִּלְגִי במטיל־מים במקום נקבות. והשתא הא דלמר רב חסדא לעיל אכל טומטוס דברי הכל ספיקא הוא על כרחך לא יזי אמרו במטיל מים במקום זכרות דהואו ודאי זכר הוא יזי^(א) אכל במטיל מים במקום נקבות ואליבא דת"ק אכל יזי ר"ש ^(ב) דלית ליה שום ספיקא בטומטוס דאי הוה מטיל מים במקום נקבות הוי נקבה ודאי וא"ת ומנ"ל לרב חסדא דלרצנן בתראי קדוש מספיקא דילמא סברי כר"ש ולא יזי קדוש כלל וי"ל כיון דמההוא טעמא דפליגי באנדרוגינזם משום יזי דצריה הוא לא מנאי פליגי בטומטוס דלרב חסדא לשום תנא לא הוי צריה מסתמא ^(ג) מודו לת"ק בטומטוס דכי קדוש לאו הוא מספיקא כמו שמודה לו רבי ישמעאל וא"ת לקמן פ"ט (דף קז.) דממעט ר"ש בן יהודה טומטוס ואנדרוגינזם ממעשר בהמה משום דממעט נקדשים הזכר ודאי ונקבה ודלית ויליף מעשר מתחת תחת מקדשים מה ענין זה אכל זה הא נקדשים אימעט מכלל זכר מטעם שהוא נקבה כשמטיל מים במקום נקבות אכל מעשר אין חילוק בין זכר ונקבה וי"ל דרב חסדא אומר סמי מנאן טומטוס וכן ר"ל בדסמך: **לֹא** אמרו טומטום ספק אלא בארם. ^(ד) כר"ש בר' יהודה דסבירא ליה ולא אליבא דכולי עלמא קאמר דפשיטא לת"ק דמתני' דספיקא הוא דאין שומטין לא במקדש ולא במדינה:

שיטה מקובצת

^(א) בזכר ונקבה הוא: ^(ב) טומטוס בבהמה: ^(ג) חש לא לת"ק ולא לרבי ישמעאל: ^(ד) ורבי אליעזר יחי' אליעזר נמחק כמאן סבירא ליה כי הא: ^(ה) לא אמרו טומטוס כי פ"ה דת"ק דמתני' דאמר טומטוס אינו נשחט לא במקדש ולא במדינה במטיל מים במקום זכרות קאמר דודאי קדוש חילקן אין נשחט במדינה ובמקדש נמי דומטטין ליה מהזכר אבל כו"ע מודו במטיל מים במקום נקבות דנקבה הוא כמו שהורה ר' אליעזר ותימה דדחוק גדול הוא לומר כן דלעיל משפט דבמטיל מים במקום זכרות לא ממעטין ליה כלל ודאי להקריבה לכן נראה דלעילם איירי במטיל מים במקום נקבות וקדוש מספק לת"ק דמתני' דחישין שבא נהפכה זכרות ורשב"ל לא אהא אלא לומר דרבנן בהראי סברי כר"ש בן יהודה ולכן הורה ר' אליעזר דהו חולץ דלא ס"ל רב חסדא דאמר ספק הוי. תריח: ^(ז) א"ל אביי כמאן: ^(ח) מתייבמת מאי לאו דכו"ע כר"ש: ^(ט) מייבב ובהא תיבת מאי לאו נמחק: ^(י) חמה ומי פשיטא ליה דזכר משהבא אטו: ^(יא) שבא ושמו קאמר: ^(יב) חולץ לגבי אורח יזי נמחק: ^(יג) לא פליג אלא: ^(יד) יוחנן הא דרב חסדא: ^(טו) מה"ז מאן שבק: ^(טז) בתראי ורבי אליעזר כמאן ס"ל דשבקי תרי ועביד כחד ס"ל: ^(יז) אנדרוגינזם קאי ת"י קיימי נמחק: ^(יח) ואישתני למהוי טומטוס אישתני נמי דנהבמת אטו: ^(יט) יהודה ואית דאמרי לא אמרין בהמה הואיל ואישתני אישתני וחינו ר' שמעון בן יהודה דלא חישינן שבא נהפכה ור' אליעזר כר"ש: ^(כ) הס"ד: ^(כא) יזי ואישתני אישתני: ^(כב) חומרא בעלמא: ^(כג) אשה פגויה בעלמא: ^(כד) אין מייבמין אשתו ותיבת מתייבמת: ^(כה) נמחק: ^(כו) נמזגא כפוגע באשת: ^(כז) יחליץ ולחומרא ושמו: ^(כח) איירי במטיל: ^(כט) הוא אלא במטיל: ^(ל) ר"ש ס"א ר' שמעאל: ^(לא) קדוש כר"ע קדשי כלל: ^(לב) משום דסבירי בריה הוא: ^(לג) פסחמא גלוי' מסתברי שפי שזירה לת"ק כמה שזירה לר' ישמעאל. לשון הרא"ש: ^(לד) ת"י הוא נמחק:

רבינו גרשום

בזכר או נקבה.הוא.מספקא דלא ידעינן אי יקרע שמו היו זכר ודאי או נקבה ודאית: ואי מטיל מים במקום זכרות וכו"ע לא פליגי דזכר הוא. (דאי) דמקום זכרות דבהמה מרוחק הוא ממקום נקבות: כי פליגי במטיל מים במקום נקבות. ומר סבר (רבנן) תנא קמא דטומטוס ספיקא הוא

וקדוש מספיקא סבירי חישינן שמו נהפכה זכרותו והויא במקום נקבותו וזכר הוא ומזמו עמו: ור' שמעון [בן יהודה] סבר כל מקום שנאמר זכר להוציא טומטוס ואנדרוגינזם דכי מטיל מים במקום נקבות ודאי נקבה הוא: כי הא דהורה ר' אליעזר (ר' אליעזר) אי חישינן שמו נהפך זכרותו לנקבותא אלא ודאי נקבה הוא: דתני בה ר' יוחנן. מאן האי דהכי הורה ולא חש לא לת"ק ולא לר' ישמעאל דתנן. כדאמרין לת"ק בשלמא טומטוס במדינה לא דילמא זכר הוא ולית בה מומא ור' ישמעאל סבר זכר ומזמו עמו הוא: לא סבירא ליה הא דרב חסדא ^(א) א"כ הא דאמר דהורה כרבנן הורה דאמרי אינו בכור ויוצא לחולץ ליגזז: הכי

(א) נראה דל"ל אי לא ס"ל דרב חסדא אי"כ לימא הוא דלמר דהורא וכו'.

בִּי פִּלְגִי במטיל־מים במקום נקבות. והשתא הא דלמר רב חסדא לעיל אכל טומטוס דברי הכל ספיקא הוא על כרחך לא יזי אמרו במטיל מים במקום זכרות דהואו ודאי זכר הוא יזי^(א) אכל במטיל מים במקום נקבות ואליבא דת"ק אכל יזי ר"ש ^(ב) דלית ליה שום ספיקא בטומטוס דאי הוה מטיל מים במקום נקבות הוי נקבה ודאי וא"ת ומנ"ל לרב חסדא דלרצנן בתראי קדוש מספיקא דילמא סברי כר"ש ולא יזי קדוש כלל וי"ל כיון דמההוא טעמא דפליגי באנדרוגינזם משום יזי דצריה הוא לא מנאי פליגי בטומטוס דלרב חסדא לשום תנא לא הוי צריה מסתמא ^(ג) מודו לת"ק בטומטוס דכי קדוש לאו הוא מספיקא כמו שמודה לו רבי ישמעאל וא"ת לקמן פ"ט (דף קז.) דממעט ר"ש בן יהודה טומטוס ואנדרוגינזם ממעשר בהמה משום דממעט נקדשים הזכר ודאי ונקבה ודלית ויליף מעשר מתחת תחת מקדשים מה ענין זה אכל זה הא נקדשים אימעט מכלל זכר מטעם שהוא נקבה כשמטיל מים במקום נקבות אכל מעשר אין חילוק בין זכר ונקבה וי"ל דרב חסדא אומר סמי מנאן טומטוס וכן ר"ל בדסמך: **לֹא** אמרו טומטום ספק אלא בארם. ^(ד) כר"ש בר' יהודה דסבירא ליה ולא אליבא דכולי עלמא קאמר דפשיטא לת"ק דמתני' דספיקא הוא דאין שומטין לא במקדש ולא במדינה:

בן יהודה למימר טומטום בריה הוא ולא קדוש לא דכולי עלמא טומטום בבריה לא מספקא ^(א) זכר ונקבה הוא דמספקא במטיל מים במקום זכרות דכולי עלמא לא פליגי דזכר הוא כי פליגי במטיל מים במקום נקבות מר סבר חישינן שמוא נהפכה זכרותו לנקבותו ומר סבר לא חישינן כי הא דהורה ^(ב) רבי אלעזר ^(ג) בבהמה במטיל מים במקום נקבות חולץ תדי בה ר' יוחנן מאן דלא חש ^(ד) לתנא קמא ולרבי ישמעאל ולימא רבי יוחנן נמי מאן דלא חש לרבנן בתראי דא"ר חסדא מחלוקת באנדרוגינזם אבל בטומטום ^(ה) דברי הכל ספיקא רבי יוחנן לא ס"ל דרב חסדא אי לא ס"ל לימא הוא דאמר כרבנן בתראי הכי נמי קאמר ^(ו) מאן שביק תרי ועביד כחד ורבי ^(ז) אלעזר כמאן סברא כי הא דאמר ריש לקיש ^(ח) לא אמרו טומטום ספק אלא באדם הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד אבל בהמה במטיל מים במקום זכרות זכר מטיל מים במקום נקבות נקבה מתקוף לה רב אישעיא וליחוש שמוא נהפכה זכרותו לנקבותו א"ל ^(ט) כמאן ^(א) כר"מ דחייש למיעוטא אביי בר אבין ורב חנניא בר אבין דאמרי תרווייהו אפי' תימא רבנן הואיל ואישתני אישתני אית דאמר אישתני ואית דאמר לא אישתני לימא אישתני בשקידש קדושו קדושין נתקדש קדושויו חולצת ולא מתייבמת ^(ב) סבריה דכ"ע בר"ע דאמר ^(ג) ס"הסרים חמה לא חולץ ולא מייבב ^(ד) מאי לאו בהא קמיפלגי דמ"ד חולץ וחולצין לאשתו ומייבמים את אשתו לא אמרינן הואיל ואישתני אישתני ומ"ד חולצת ולא מתייבמת אמרינן הואיל ואישתני אישתני לא דכ"ע אמרינן הואיל ואישתני הא ר"א והא ר"ע ומאן תנא אליבא דר"ע אילימא ר' יהודה הא ודאי סרים משוי ליה ^(ה) דתנן רבי יהודה אומר טומטום שנקרע ונמצא זכר ה"ז לא יחלוץ מפני שהוא כסרים אלא רבי יוסי ברבי יהודה היא דתניא ^(ו) ר' יוסי בר' יהודה אומר טומטום לא חולץ שמוא יקרע וימצא סרים חמה ^(ז) אמו כל דמיקרע זכר משתכח נקבה לא משתכח י"שמוא ^(ח) קאמר שמוא יקרע וימצא נקבה א"נ זכר נמי שמוא ימצא סרים חמה מאי בינייהו אמר רבא לפסול

הואיל ואישתני אישתני בצמהה דהיינו ת"ק דפליג לעיל [ע"א] עליה דר"ש בן יהודה יזי דלא חיש שמוא נהפכה ור' ^(א) אלעזר כר"ש סבירא ליה: **וימא**. אי אמרי' הואיל ואישתני יזי או לא אמרי' תנאי היא: שקדש קדושו קדושין. לחומרא וצריכה גט שמא זכר הוא: **נפקדש קדושו קדושין**. וזה שקדשו אסור בקרובותיו של טומטוס כגון בלאמו ובאחיותו דשמוא נקבה הוא: **וחולץ**. לחומרא שאס אין שם י' אחר אלא הוא בעיא יצמתו חליצה אכל יש שם י' אחר לא חליץ טומטוס דהא האי תנא ננקבה נמי מספקא ליה: **וחולצין לאשמו**. חומרא ^(ב) היא שמא זכר הוא: **ומייבמים אם אשמו**. ממה נפשך אי זכר הוא שפיר מייבס אחיו ואס נקבה הוא אשה יזי בעלמא הוא דנכס האי אחיו של טומטוס אכל טומטוס לא מייבס דאינו בן לידה ולא קרינא ציה להקים לאחיו שם [דגרים כהן]: **מאי לאו דכ"ע כר"ע דאמר**. ביצמות פרק הערל (עט): סרים חמה לא חולץ ולא מייבס ואשתו לא חולצת ולא מתייבמת שלא היתה לו שעת הכושר: **ובאה פליגי**. דמ"ד מייבמין לאשתו ממ"נ סבר אי זכר הוא שפיר מייבס דלא אמרינן הואיל ואישתני למיהוי טומטוס אישתני נמי לפסוקי כסרים חמה שאפילו יקרע וימנא זכר יהא סרים ואשת סרים אין מתייבמת: **ומ"ד אין יזי מתייבמת סבר אמרינן הואיל ואישתני**. למיהוי טומטוס אישתני נמי לפסוקי למיהוי קרים חמה אפילו ימנא זכר הילכך אין מתייבמת אשתו דמנאלו פוגעים בערוה דכיון דזכר הוא קדושו קדושין וכיון דסרים חמה הוא אין אשתו זקוקה ליבס היא כנאש אח שיש לה בנים והמייבמה פוגע באיסור אשת אח ומיהו חליצה בעיא דלא פשיטא לן שהוא סרים דשמוא לאו סרים הוא הילכך בעיא חליצה: **לא דכ"ע אחרי שמוא אישטני**. ומספקין ליה כסרים חמה. והא דלמרין מתייבמת רבי אליעזר היא דלמר צפ' הערל (ביצמות דף פ.) אשת סרים חמה מתייבמת שכן במין מתרפאין צאלכסנדריא של מזגרים הילכך ממ"נ שרי לייבומה. ומ"ד לא מתייבמת כר"ע: **ומאן האי תנא דאין ליה כר"ע**. ואמר חולצת ולא מתייבמת: סרים ודאי משוי ליה. לטומטוס ואפי' חליצה לא מציבי דהא ר"ע באשת סרים חמה לא בעי חליצה: **אלא ר' יוסי בר' יהודה**. דשמוא קאמר הילכך חליצה בעיא דשמוא זכר הוא ושמוא אינו סרים ולא מתייבמת דשמוא זכר הוא וסרים הוא ואינה זקוקה ליבס ונמנא יזי פוגע באשת אח שיש לה בנים: **שמוא יקרע כו'**. ובמקום אחין קאמר דלא יחלוץ יזי (וליומש) שמוא סרים חמה הוא אכל אין שם אחר יחלוץ ולא מיפטרט יצמתו בולא כלום דשמוא לאו סרים הוא הילכך אשתו נמי בעיא חליצה שמוא לאו סרים הוא ולא מתייבמת דשמוא סרים הוא: אטו כל דמקרע זכר ומשכח. דלא מספקא ליה אלא כסרים חמה וננקבה לא מספקא ליה: **מאי צניינהו**. בין רבי יהודה לר' יוסי בטומטוס שמת אחיו הא תרווייהו לא יחלוץ קאמרי: **לפסול**

דקתני חולצת ומייבמת את אשתו ר' אליעזר [והיא] דאמר בפרק הערל (ור' אליעזר אמר) לא כי אלא סרים חולץ וחולצין לאשתו שיש לו רפואה: והא דקתני חולצת ולא מתייבמת ר' עקיבא היא דאמר סרים חמה לא היתה לו שעת הכושר: ומאן תנא אליבא דר' עקיבא. כלומר כמאן מתלמידי ר' עקיבא אתייא הא דחולצת ולא מתייבמת דכר' עקיבא גופיה לא מיתוקמא דהא איהו אמר סרים חמה לא חולץ ולא חולצין אליימא כר' יהודה תלמידו דר' עקיבא איהו סרים חמה משוי ליה ואמאי חולצת דתנן ר' יהודה אמר כו': אלא ר' יוסי בר' יהודה. תלמידיה הוא דתניא וכו'. וכיון דשמוא ימצא סרים חמה ולא

על אלו מומין פרק ששי בכורות

ור"ש סבר לא אמרינן הכי אלא ודאי נקבה הוא והא דלמר רב חסדא טומטוס דברי הכל ספק הוא הא אתא לאשמועינן דלא תימא לרצנן בתראי טומטוס נמי צריה הוא ולא תהא קדושת בזור חלה על שום טומטוס ומיהו ס"ל לרב חסדא איכא תנא דאפילו ספק לית ליה דאי מטיל מים במקום זכרות זכר ואס במקום נקבות נקבה ודכולי עלמא אית להו דרב חסדא דקדושה חלה על טומטוס: **וכי האי דהורא רבי אינעאי**. כלומר ר"ש בן יהודה כי הך הוראה ס"ל: **חולין**. יזי ולגבי בזור קאמר דלא קדיש דוודאי נקבה הוא. והא ר' אלעאי אמורה הוא ולאו היינו האי דצרייתא דאיירי לעיל (ע"א) משום רבי ישמעאל: **ספי צה ר' יוחנן**. צהך הוראה דר' אלעאי: **לא נס"ק ולא לר' ישמעאל** דמתני' דלמרני טומטוס אינו נשחט לא נמקדש ולא במדינה משום דספיקא הוא ^(א) ור' ^(ב) ישישמעאל לא יזי פליגי אלא באנדרוגינזם דנעשה נקבות שלו חרין: **לא ס"ל לרבי יוחנן**. יזי דרב חסדא אלא רבנן בתראי אטומטוס נמי אמרי דצריה הוא: **אי לא סבירא ליה**. אמאי קא מתמהא הא ר' אלעאי הוא דלמר כרבנן בתראי: **יזי שחך סרי**. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי יזי: **הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד**. וליכא למידקניניהו דהטלת מים ^(ג) [אכלן] בצמהה אין צה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט במטיל מים במקום זכרות וזכר דלמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה ובמקדש נמי לא חזי להקדרבה דנראה כבעל מוס לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקדרבה כמה דוכתי הוכר ולא טומטוס ורבי ישמעאל אאנדרוגינזם קאי ורבנן בתראי אאנדרוגינזם יזי קיימי אכל טומטוס כולי עלמא דמטיל מים במקום זכרות וזכר במקום נקבות נקבה ור' אלעאי אליבא דכולהו הורה: **כר"מ**. צמתיה. כלומר **מי חישינן ליחידא: אפי' סימא רבנן**. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יזי לענין טומטוס אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: **ומשני איס דלמר אישטני**. כלומר איכא למ"ד אמרינן

כר"מ דחייש לטומטא. גבי קטן וקטנה אין חולצין ולא מייבמין, קטן שמוא ימנא סרים, קטנה שמוא תמנא אינטינא וכו' (גיטין ב.) צפ' הכל שומטין (חולין ו.) גבי סמים שמור על כל סומים משום אומס שמואל צמות יונה צהר גינזים וישמחו לו ליה. אמאי קא מתמהא הא ר' אלעאי הוא דלמר כרבנן בתראי: **יזי שחך סרי**. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי יזי: **הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד**. וליכא למידקניניהו דהטלת מים ^(ג) [אכלן] בצמהה אין צה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט במטיל מים במקום זכרות וזכר דלמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה ובמקדש נמי לא חזי להקדרבה דנראה כבעל מוס לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקדרבה כמה דוכתי הוכר ולא טומטוס ורבי ישמעאל אאנדרוגינזם קאי ורבנן בתראי אאנדרוגינזם יזי קיימי אכל טומטוס כולי עלמא דמטיל מים במקום זכרות וזכר במקום נקבות נקבה ור' אלעאי אליבא דכולהו הורה: **כר"מ**. צמתיה. כלומר **מי חישינן ליחידא: אפי' סימא רבנן**. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יזי לענין טומטוס אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: **ומשני איס דלמר אישטני**. כלומר איכא למ"ד אמרינן

כר"מ דחייש לטומטא. גבי קטן וקטנה אין חולצין ולא מייבמין, קטן שמוא ימנא סרים, קטנה שמוא תמנא אינטינא וכו' (גיטין ב.) צפ' הכל שומטין (חולין ו.) גבי סמים שמור על כל סומים משום אומס שמואל צמות יונה צהר גינזים וישמחו לו ליה. אמאי קא מתמהא הא ר' אלעאי הוא דלמר כרבנן בתראי: **יזי שחך סרי**. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי יזי: **הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד**. וליכא למידקניניהו דהטלת מים ^(ג) [אכלן] בצמהה אין צה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט במטיל מים במקום זכרות וזכר דלמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה ובמקדש נמי לא חזי להקדרבה דנראה כבעל מוס לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקדרבה כמה דוכתי הוכר ולא טומטוס ורבי ישמעאל אאנדרוגינזם קאי ורבנן בתראי אאנדרוגינזם יזי קיימי אכל טומטוס כולי עלמא דמטיל מים במקום זכרות וזכר במקום נקבות נקבה ור' אלעאי אליבא דכולהו הורה: **כר"מ**. צמתיה. כלומר **מי חישינן ליחידא: אפי' סימא רבנן**. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יזי לענין טומטוס אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: **ומשני איס דלמר אישטני**. כלומר איכא למ"ד אמרינן

כר"מ דחייש לטומטא. גבי קטן וקטנה אין חולצין ולא מייבמין, קטן שמוא ימנא סרים, קטנה שמוא תמנא אינטינא וכו' (גיטין ב.) צפ' הכל שומטין (חולין ו.) גבי סמים שמור על כל סומים משום אומס שמואל צמות יונה צהר גינזים וישמחו לו ליה. אמאי קא מתמהא הא ר' אלעאי הוא דלמר כרבנן בתראי: **יזי שחך סרי**. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי יזי: **הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד**. וליכא למידקניניהו דהטלת מים ^(ג) [אכלן] בצמהה אין צה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט במטיל מים במקום זכרות וזכר דלמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה ובמקדש נמי לא חזי להקדרבה דנראה כבעל מוס לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקדרבה כמה דוכתי הוכר ולא טומטוס ורבי ישמעאל אאנדרוגינזם קאי ורבנן בתראי אאנדרוגינזם יזי קיימי אכל טומטוס כולי עלמא דמטיל מים במקום זכרות וזכר במקום נקבות נקבה ור' אלעאי אליבא דכולהו הורה: **כר"מ**. צמתיה. כלומר **מי חישינן ליחידא: אפי' סימא רבנן**. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יזי לענין טומטוס אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: **ומשני איס דלמר אישטני**. כלומר איכא למ"ד אמרינן

דקתני חולצת ומייבמת את אשתו ר' אליעזר [והיא] דאמר בפרק הערל (ור' אליעזר אמר) לא כי אלא סרים חולץ וחולצין לאשתו שיש לו רפואה: והא דקתני חולצת ולא מתייבמת ר' עקיבא היא דאמר סרים חמה לא היתה לו שעת הכושר: ומאן תנא אליבא דר' עקיבא. כלומר כמאן מתלמידי ר' עקיבא אתייא הא דחולצת ולא מתייבמת דכר' עקיבא גופיה לא מיתוקמא דהא איהו אמר סרים חמה לא חולץ ולא חולצין אליימא כר' יהודה תלמידו דר' עקיבא איהו סרים חמה משוי ליה ואמאי חולצת דתנן ר' יהודה אמר כו': אלא ר' יוסי בר' יהודה. תלמידיה הוא דתניא וכו'. וכיון דשמוא ימצא סרים חמה ולא

מסורת הש"ס

(א) לפי גי' הש"ס ל"ר' אליעזר, (ב) ג' נדריס מ: [א] ויצמות קיט. ומ"נ, (ד) יצמות עב. מוספאף יצמות רפי"א, (ה) יצמות עט: [א] יצמות פא, (ו) יצמות פג: מוספאף יצמות רפי"א, (ח) עיין ז"ק, (ט) ז"ק, (י) ז"ל אה, (י"ג) ז"ל אה, (י"ד) אלא במטיל ז"ק, (ט) לית ליה ז"ק, (ז) כרעבי" ס"ל כו' ג"ל אלא כמו שפיר רש"י בג"ה הואיל כו' ז"ק.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא לת"ק וכו' דרבי ישמעאל לא פליגי אלא: (ב) ד"ה ומשני וכו' וכו' אינטיי כרבי שמעון כ"י פסולה ליה:

מוסף רש"י

כר"מ דחייש לטומטא. גבי קטן וקטנה אין חולצין ולא מייבמין, קטן שמוא ימנא סרים, קטנה שמוא תמנא אינטינא וכו' (גיטין ב.) צפ' הכל שומטין (חולין ו.) גבי סמים שמור על כל סומים משום אומס שמואל צמות יונה צהר גינזים וישמחו לו ליה. אמאי קא מתמהא הא ר' אלעאי הוא דלמר כרבנן בתראי: **יזי שחך סרי**. ת"ק ור' ישמעאל ועביד כחד רבנן בתראי יזי: **הואיל וזכרותו ונקבותו במקום אחד**. וליכא למידקניניהו דהטלת מים ^(ג) [אכלן] בצמהה אין צה שום ספק לדברי הכל והאי דקאמר ת"ק דמתניתין אינו נשחט במטיל מים במקום זכרות וזכר דלמר דודאי קדוש הילכך אינו נשחט במדינה ובמקדש נמי לא חזי להקדרבה דנראה כבעל מוס לפי שאין לו זכרות דהא ממעטינן ליה מהקדרבה כמה דוכתי הוכר ולא טומטוס ורבי ישמעאל אאנדרוגינזם קאי ורבנן בתראי אאנדרוגינזם יזי קיימי אכל טומטוס כולי עלמא דמטיל מים במקום זכרות וזכר במקום נקבות נקבה ור' אלעאי אליבא דכולהו הורה: **כר"מ**. צמתיה. כלומר **מי חישינן ליחידא: אפי' סימא רבנן**. נמי פרכינן הכי דהואיל ואישתני יזי לענין טומטוס אישתני דנהפכה זכרותו לנקבותו: **ומשני איס דלמר אישטני**. כלומר איכא למ"ד אמרינן

רבינו גרשום (המשך)

נמי קאמר ר' יוחנן דתתי עליה מאן שביק תרי ת"ק ור' ישמעאל והורי כחד כרבנן: ור' אליעאי דאורי כר"ל מאי סבירא דאמר דרשי לקיש כו'. במקום א' קרוב זה אצל זה: מתקין לה ר' אשעיה. בין לר' אליעאי בין לריש לקיש וליחוש כו': א"ל אביי כמאן כלומר את דאמרת וליחוש כו' מאירי סבירא לך דחידאיה זכרותו דחייש למיעוט גבי קטן וקטנה לא חולצת כו'. כלומר דמיעוט הוו דנהפך זכרות לנקבות: אפי' תימא רבנן. דפליגי עליה בהא מודו דכיון דאישתני דטומטוס היא אישתני נמי דתיחוש דילמא נהפך זכרותו לנקבות: ואית דאמר. אע"ג דאישתני דטומטוס הוא לא אישתני נמי זכרותו לנקבות: טומטוס שקדוש קדושו קדושין. ^(א) דאסור בקרובותיה וכן אם נתקדש נאסר אחרו שקדושו בקרובותיו. וחולץ דשמוא זכר הוא: ואינו מייבב. משום דתנן בהערל בעלה פסלה מפני שהיא בעלת זנות: וחולצין לאשתו ומייבמין לאשתו. ממה נפשך אי אשתו היא קיים מצות ייבום ואי לא לא נאסרה עליו: לא אמרינן הואיל ואישתני דטומטוס אישתני נמי דהוה אשתו חליצה או אלא לא הוי סרים חמה וצריכה אשתו חליצה או יבום: ומ"ד חולצת ולא מתייבמת סבר דאמרינן הואיל ואישתני אישתני דהוי סרים חמה ואחכי חולצת מספק ולא מתייבס משום דכתוב אשר לא יבנה את בית אחיו ויילימא הא לא בית אחיו הוא: והאי

^[א] נראה דל"ל אי לא ס"ל דרב חסדא אי"כ לימא הוא דלמר דהורא וכו'